

Kondor Péter

## Kristályt forgatsz kéken

Valamiféle  
skandináv kristályt  
forgatsz kéken  
a szemed helyén  
és pártában hagyom  
séta közben  
tarkón a kezem  
jöttömben tőled  
pazar kocsi  
forró tallérjain  
gurulva könyökölhet ki  
kísérve hazáig a dél...  
Ő ismer meg  
és csillapítana már  
engem  
akár lukas fogát  
ha arannyal tömik be...  
mert emlékszem  
tudja is  
elsőre egy  
ól friss bádogtetejéről  
figyelte tétlenül..  
nézte szikrázva végig  
amint cigányok rúgják  
össze fölöttem..  
ahogy a pipogya vacca  
hókunyhóm omlik..  
magát stírölte aztán  
tovább hanyatt  
lábujjai között  
gyémánt félkrajcárban..  
és gyöngy szalad szét  
utána mindig  
maréknyi valótlan...  
A tökély lehetett  
a purdék taknya  
nyerő  
lóherének fagyva  
a kabátujjon...  
mert én éltem át

Őket is...  
túl...  
hát így felejthetted  
a minap te is  
mint alsószennyest  
a csapba  
csokraink...

Látom  
tarthattam hiába  
éveken át  
valamiféle káprázat homlokát  
az árok partján  
hiszen a kedvéért érted félre  
te is mosolyom és sétáltatod  
pedigrés bánattá...  
Hát bocsássa meg  
hektárnyi gyöngyvirág  
és Isten legfőképp  
amiért  
kristályt forgatsz  
kéken a szemed helyén  
és tarkón a kezünk még

2002 augusztusa